

referujícího lékaře. Hlavní řečník opět pouze naslouchá. Na úplný závěr se protagonista vyjadřuje k proběhlé skupině, může shrnout, co mu skupina přinesla a co si odnáší. Cíl skupiny nemusí vždy spočívat v tom, že se musí pro protagonistu najít v dané situaci řešení. Případ lze nechat otevřený a lékař si může až s odstupem času více uvědomit, co se v jeho přístupu k pacientovi proměnilo. Role lektora je vedení a směřování skupiny do vztahu lékař-pacient. Jeho úkolem je tedy směřovat pozornost k emocionální rovině vztahu místo k hledání řešení problému (3).

Balintovské skupiny v ČR a ve světě

Metoda balintovských skupin je v naší zemi zaváděna od poloviny 70. let a je spojena se jmény doc. MUDr. Jaroslava Skály a PhDr. Jiřího Růžičky. Existuje Balintovská sekce České psychoterapeutické společnosti ČLS JEP, která sdružuje lektory, kteří prošli výcvikem v balintovských skupinách a mohou tyto skupiny vést. Několik zařízení v naší republice tuto metodu nabízí jako možnost kontinuálního vzdělávání či supervize pro lékaře všech oborů. Skupiny jsou zařazeny do předatestační přípravy praktických lékařů ve formě specializačních kurzů Psychoterapie pro praktické lékaře pořádaných IPVZ. Skupiny jsou také součástí požadavků na vzdělá-

ní pro nadstavbový obor psychosomatika. V roce 1975 byla založena mezinárodní „The International Balint Federation“. Balintovská hnutí a národní balintovské společnosti nyní úspěšně fungují po celém světě (3).

Jak se zapojit do balintovské skupiny?

Jak uvedeno výše, balintovská skupina má potenciál pomáhat v prevenci stresu a syndromu vyhoření lékařů. Má v Česku poměrně slušnou tradici. Mezi lékaři chirurgických oborů, urology nevyjímaje, je však povědomí o této možnosti poměrně slabé. Cílem tohoto textu je situaci změnit, upozornit na tuto urology málo využívanou možnost péče o vlastní psychické zdraví, ale i způsob rozvoje dovedností každého lékaře na poli vztahu s pacientem. Tedy něčeho, s čím se každý z nás setkává denně, často však podléháme dojmu, že je to něco, co jde mimo nás, s čím se nic dělat nedá. Pokud tedy někoho uvedené informace zaujaly a měl by chuť balintovskou skupinu vyzkoušet, zde je několik tipů, kam se obrátit. Je možné najít kontakt na stránkách České psychoterapeutické společnosti www.psychoterapeuti.cz – skupiny konané jednou měsíčně v Praze. Informace je možné najít i na stránkách Společnosti psychosomatické medicíny: [-skupina/. Balintovské skupiny pravidelně organizuje psychosomatická klinika v Praze <https://psychosomatika.cz>. Akce mají charakter postgraduálního vzdělávání a jsou garantovány ČLS JEP ve spolupráci s ČLK jako akce kontinuálního vzdělávání. Výčet samozřejmě není úplný. Pokud by se našel větší počet jinak neuspokojených zájemců, je možné obrátit se na autora tohoto textu a pokusit se uspořádat setkání speciálně pro urology. Jak je zmíněno výše, nejde o kazuistické semináře a je s výhodou, účastní-li se lékaři různých oborů. Osobní zkušenost autora je taková, že nejčastěji se zde sejdou téměř výhradně praktičtí lékaři. Občas se objeví psychiatr, neurolog nebo FBRL specialista. Představa podobného setkání v kruhu urologů není nemožná.](http://psychosomatika-cls.cz/akce/balintovska-</p></div><div data-bbox=)

Závěr

Ohrožení lékařů stresovou zátěží a syndromem vyhoření je reálným problémem a je potřeba věnovat této problematice náležitou pozornost. Jednou z poměrně osvědčených, ale mezi urologickou veřejností málo využívaných možností je balintovská skupina. Kromě zde zdůrazněného efektu psychohygienického je důležitý i aspekt lepšího porozumění vztahu mezi lékařem a pacientem. Právě tento vztah je často považován za rozhodující pro úspěch jakéhokoliv léčebného procesu.

LITERATURA

1. Ptáček R. Burnout syndrom jako mezioborový jev. Praha: Grada; 2013.

2. Sebalo Vňuková M. Duševní zdraví českých lékařů – výsledky, Konference ČLK Duševní zdraví v medicíně, 14. 11. 2024.

3. Machová Š. Balintovská skupina – hledání skrytých významů ve vztahu lékař a pacient. Psychiatr. praxi. 2022;23(1):44-49.